

CURIOSUL VREA SĂ ȘTIE

• minienциclopedie •

ANIMALE, PLANTE,
CORPURI CEREȘTI, FENOMENE

Curiosul vrea să știe
Și îi spun prin poezie
Cum trăiesc niște furnici,
Ce fac noaptea trei arici,
Unde crește Cangurel,
Ce-i Saturn cel cu inel,
Când hârciogul hibernează,
De ce Luna luminează,
De ce cactușii au ace
Și broscuței ce îi place,
Ce mănâncă ursul brun...
Și-ncă multe-aici îi spun.

CURIOSITĂȚI DESPRE:

2. GIRAFĂ
3. BROASCĂ
4. CÂINE
5. ȘARPE
6. BROASCĂ
7. RAȚĂ
8. FURNICĂ
9. PURICE
10. COLIBRI
11. PĂIANJEN
12. ZEBRĂ
13. CANGUR
14. ARICI
15. VULPE
16. URSUL BRUN
17. URSUL POLAR
18. PĂIANJEN
19. RÂNDUNICĂ
20. ARICI
21. PIȚIGOI
22. HÂRCIOG
23. BURSUC
24. BROASCĂ
25. RAC
26. CIOCĂNITOARE
27. CIOARĂ
28. TIGRU
29. ȚAPUL DE MUNTE
30. MISTREȚ
31. IEPURE
32. MELC
33. FLUTURE
34. GREIER
35. FLUTURE
36. PINGUINUL IMPERIAL
37. BROSCUȚE ȚESTOASE
38. BALENA ALBASTRĂ
39. ELEFANT
40. CURCAN
41. LEU
42. CAMELEON
43. ȘOPÂRLĂ
44. BARZĂ
45. FURNICĂ

- 46. CASTOR
- 47. ȘOARECI
- 48. ELEFANT
- 49. CARTEA ROȘIE
- 50. CÂINE
- 51. MOTAN
- 52. CARACATIȚĂ
- 53. STEAUA-DE-MARE
- 54. MEDUZĂ
- 55. CORAL
- 56. CACTUS
- 57. CĂPȘUNĂ
- 58. MĂTRĂGUNĂ
- 59. FLORI
- 60. LUNĂ
- 61. STELE
- 62. SATURN
- 63. PĂMÂNT
- 64. LUMINĂ
- 65. OCHELARII DE SOARE
- 66. VIS
- 67. STRĂNUT
- 68-70. TEST

© Editura *Epigraf*, 2014
Text și concepție: *Ala Bujor*
Ilustrare și machetare: *Veronica Mariț*
Lector: *Larisa Erșov*

CZU 821.135.1(478)-93
B 90
ISBN 978-9975-125-51-2

2000 ex.
Tipar: Combinatul Poligrafic

Editura *Epigraf*
str. București 60, of. 11
Chișinău, Republica Moldova
tel./fax: 022 22 85 87
www.epigraf.md

GIRAFA

2

Bucuros e Girafel:
Zi și noapte zburdă el!
Doarme mai puțin de-o oră –
Ca mămica lui, ca sora.
L-am invidiat nițel:
Dorm mai mult, că-s băiețel.
Are el o limbă lungă –
Poate la urechi s-ajungă,
Să le curețe cu spor
Singurel, fără-ajutor.

Girafa este
cel mai înalt
mamifer din
lume.

Girafa doarme
foarte puțin –
cel mult o oră
pe zi.

Limba girafei este elastică
și foarte lungă – de circa
jumătate de metru! Astfel,
girafele se curăță în urechi
cu ajutorul limbii. Ea este de
culoare neagră.

BROASCA

O specie de
broaște are ochii
roșii.

Doarme broasca într-o baltă,
Dar i-s ochii bulbucăți –
Nu-i închide niciodată.
Cum de-i ține-așa holbați?
Eu încerc să-i țin deschiși,
Ei se-nchid din când în când.
„Ei, broscuțo, cum dormiși?”
Râde ea, orăcăind.

Ochii
bulbucăți ai broaștelor
par a rămâne deschiși în tim-
pul somnului, deoarece pleoapa de
jos e străvezie, iar cea de sus –
imobilă.

Și peștii dorm
cu ochii deschiși –
ei nu au pleoape.

Nu toate
broaștele sunt brune sau
verzi. Există broaște de
diferite culori, chiar și
albastre.

Le adu-mecă pe toate
Și mirosul îi permite
Să-nțelegă ce bucate
Astăzi îi vor fi servite.
E un câine-obișnuit,
Dar mirosu-i dezvoltat –
Într-o seară m-a găsit
După urma mea pe-asfalt!
Am plecat la magazin
Și în curte l-am lăsat;
El, văzând că nu mai vin,
După mine s-a luat.
Acum stau și mă gândesc
Ce-o să fac, de plec departe:
Nu mai pot să-l părăsesc –
S-ar porni el să mă caute!

Simțul olfactiv al câinelui este de peste o mie de ori mai dezvoltat decât cel al omului. De aceea există câini polițiști, câini de vânătoare, de salvare.

Câinii nu pot distinge culorile verde și roșu, lumea lor fiind colorată în galben, gri și albastru.

Șarpele culege
cu limba informații
care îl ajută
să se orienteze.

I-a spus șarpelui un câine:
„Văd că stai și tu ca mine
Ore-n șir cu limba scoasă.
Da, e vreme călduroasă!”
Șarpele-l privi uimit
Și așa i-a sâsâit:
„Limba mea-i pentru miros!
De la ea am mult folos!”
„Ai o limbă-n loc de nas?
Pentru mine-ar fi necaz
Fără nări de-aș rămânea!”
„Mi-a fost dat să fiu așa!
Iar prin limba-mi bifurcată
Hrana mi-e asigurată.”

Șarpele miroase
cu limba!

Urechile șerpilor nu au pavilioane. Șerpii nu aud, ci doar simt vibrațiile cu ajutorul limbii.

Șarpele
își poate mișca
gura în toate direcțiile și
o poate deschide foarte larg, reușind să
înghită o pradă mult mai mare decât propriul său
cap. Dinții îl ajută să muște și să fixeze prada, dar nu pot
mesteca, prin urmare șarpele înghite prada întregă.

O broscuță însetată
Se aruncă iute-n baltă –
Nu poate defel să bea,
Însă are apă-n ea.
Apa intră în stomac
Doar prin piele. „Oac-oac-oac!”
Face broasca bucuroasă.
Poate-acum pe mal să iasă.
N-a putut apă să guste,
Dar a prins vreo patru muște,
Căci cu limba ei cea lungă,
Poate lesne să le-ajungă.

Limba broaștei, lungă și subțire, este ușor despicață la vârf și secretă o substanță lipicioasă, de aceea prada se încleie ușor de ea.

Broaștele nu beau apă. Apa este absorbită prin piele.

Iese rața dintr-o baltă –
 Penele îi sunt uscate!
 O găină o întrebă:
 „Cum de nu le uzi în apă?”
 „Mi le ung eu cu grăsime.
 Fă și tu, dragă, ca mine!
 Cât mă bălăcesc în scaldă,
 Îmi tot moi ciocul în coadă...”
 „Nu mi-e dat așa ceva –
 N-am grăsime-n coada mea.
 Eu nu sunt ca dumneata –
 Nu mă scald, căci m-aș uda.
 Eu mă spăl doar în cenușă.”
 „Ah, sărmana găinușă!
 În gând rața o jeli.
 N-aș putea ca ea trăi!”

Rațele nu-și udă penele, deoarece și
 le ung cu ciocul, folosind grăsime
 dintr-o glandă, care se află la coadă.

Găinile
 fac baie în cenușă,
 scăpând astfel de păduchi.
 Cenușa se folosea înainte la
 dezinfectarea apei, la spălat,
 la fabricarea săpunului.